

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 370/2020
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић адвокат из ..., против тужених Компаније „International CG“ DP Beograd, у стечају, Компаније „Generalexport“ DP Beograd, у стечају, Агенције за вођење спорова у поступку приватизације са седиштем у Београду, као правног следбеника Агенције за приватизацију РС, са седиштем у Београду и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужиоци су, дана 26.10.2010. године поднели тужбу против тужених, као солидарних дужника, ради исплате новчане накнаде по основу оствареног радног стажа.

Трећи основни суд у Београду је 01.03.2016. године донео решење П1 13570/10 којим је поступак по жалби прекинут, а истим решењем констатовано да ће се поступак наставити када стечајни управник преузме поступак, или када га суд на предлог супротне стране позове да то учини.

Поступак по жалби настављен је у односу на Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију РС и Републику Србију, решењем Трећег основног суда у Београду П1 13570/10 од 20.12.2016. године, а Апелациони суд у Београду је решењем Гж1 264/18 од 07.02.2018. године, исправљеним решењем од 08.03.2018. године и 21.12.2018. године, укинуо пресуду Првог основног суда у Београду П1 13570/10 од 21.12.2011. године у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију РС и Републику Србију и предмет у том делу упућен је Трећем основном суду у Београду на поновно суђење.

Поднеском од 04.04.2018. године пуномоћник тужилаца је тражио наставак поступка у односу на тужене компаније у стечају, наводећи да је Привредни суд у Београду закључио испитна рочишта у стечајним поступцима који се воде према овим туженим, да су тужиоцима делимично утврђена потраживања због чега су тужиоци повукли тужбу у односу на тужене Компанију „International CG“ DP и Компанију „Generalexport“ DP у делу главног потраживања и камате, а остали су код захтева за накнаду трошкова парничног и стечајног поступка.

Решењем Трећег основног суда у Београду од 16.07.2019. године настављен је поступак прекинут решењем од 01.03.2016. године, у односу на тужене Компанију „International CG“ DP у стечају и Компанију „Generalexport“ DP у стечају. Истовремено овај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да по правноснажности списе предмета достави Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном за даље поступање, сагласно члану 91. став 1. и 3. Закона о стечају, имајући у виду да је у стечајном поступку који се води над туженим компанијама делимично оспорено потраживање тужилаца, као стечајних поверилаца, и да су тужиоци упућени да наставе прекинути парнични поступак ради утврђивања оспорених потраживања.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, па је уз пропратни акт П 4177/2020 од 03.09.2020. године, предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежност, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 ... 88/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020 – у даљем тексту ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овој правној ствари надлежан Трећи основни суд у Београду.

По оцени Врховног касационог суда нису постојали услови да се Трећи основни суд у Београду огласи стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари у односу на тужене Компанију „International CG“ DP у стечају и Компанију „Generalexport“ DP у стечају. Ово имајући у виду да је до прекида поступка дошло након што су списи предмета достављени Апелационом суду у Београду на одлучивање о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 13570/10 од 21.12.2011. године. Апелациони суд у Београду је решењем Гж1 264/18 од 31.01.2018. године, исправљеним решењима од 08.03.2018. године и 21.12.2018. године, укинуо пресуду Првог основног суда у Београду П1 13570/10 од 21.12.2011. године у односу на тужене Агенцију за приватизацију РС, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију и предмет у том делу упутио Трећем основном суду у Београду на поновно поступање, док није одлучио о жалби тужилаца изјављеној у односу на тужене Компанију „International CG“ DP у стечају и Компанију „Generalexport“ DP у стечају.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда у овом тренутку нису се стекли услови за заснивање надлежности Привредног суда у Београду, у смислу члана 91. став 3. Закона о стечају. Ово имајући у виду да није одлучено о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 1357/10 од

21.12.2011. године, у односу на тужене компаније у стечају, према којима је поступак био у прекиду почев од 01.03.2016. године до доношења решења од 16.07.2019. године.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 22. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић